

Samoprispevek, ki je bil

Javna tribuna št. 111 je med drugim objavila tudi članek z naslovom »Samoprispevek, ki ga ni bilo«. Opisuje početje funkcionarjev TD Zbilje, kako so »ofrnali« občino za celih 35.993 din. Ta denar so porabili za asfaltiranje parkirišča in vaških poti. Po mnenju pisca nekoristno naložena sredstva, način pridobitve pa celo kaznivo dejanje.

Članek me je navedel na razmišljanje o nekaterih podobnih primerih v naši občini, ki pa občinskih krogov očitno prav nič ne razburjajo.

V letih 1965—1967 se je Sklad za komunalno urejanje zemljišč pri občini, ukvarjal tudi s prodajo stavbnih zemljišč na področju Vižmarje in Brod. Kupec je zbiral na pismenih licitacijah in nato z njimi sklepal zelo enostranske pogodbe. Da je temu tako, citiram nekaj točk iz teh pogodb:

Točka 1. Sklad za komunalno urejanje zemljišč občine Ljubljana-Siška, ki ga zastopa direktor Miroslav Pleša, kot izročitelj (v nadaljnjem besedilu: sklad)

To in to zemljišče na parceli številka se odda v uporabo temu in temu prevzemniku, ki ima pravico predlagati vpis v zemljiško knjigo.

Točka 3. Prevzemnik se obveže plačati izročitelju kot prispevek k stroškom za ureditev zemljišča v soseski Vižmarje 3, v kateri se nahaja zadevno zemljišče, v znesku N-din 9.600. Znesek bo prevzemnik plačal takoj, sicer se mu zaračunajo 8% zamudne obresti.

Prevzemnik je seznanjen s tem, da prispevku k stroškom za ureditev mestnega zemljišča stroški za graditev primarnih komunalnih naprav niso upoštevani.

Prevzemniki zadevnih 58 zemljišč pa še po tolikih letih ne vemo, kje v Vižmarjah je ta denar sploh porabljen.

Točka 4. Prevzemnik je dolžan skladu plačati odškodnino za mestno zemljišče po 10 N-din za 1 m² in posebej za ostale stroške priprave tega zemljišča 17,80 N-din za 1 m².

Tudi ti stroški prevzemnikom niso povsem jasni. Za plačilo dela geometrov je to očitno previsoka cena.

Točka 10. Prevzemnik mora odpadni in gradbeni material namestiti tako, da ni ovirana graditev komunalnih naprav. Če bi bila ta graditev ovirana, je prevzemnik dolžan tak material odstraniti v roku, ki ga določi sklad.

Prevzemniki zagotavljamo, da je material odstranjen in da že 6 let čakamo na pričetek gradnje komunalnih naprav.

S temi točkami se glavne dolžnosti prevzemnikov končajo.

Točka 12. Vpis pravice trajne uporabe zadevnega zemljišča za graditev v korist investitorja bo v zemljiški knjigi izposloval na svoje stroške sklad.

Pa naj sedaj bralci sami razsodijo kdo je v tem primeru koga »ofrnal«.

Anton Demšar,
Na Rojah 7, Ljubljana

Uničevalec gum in zelenica

Med pismi bralcev sem že večkrat zasedila mnenja zaščitnikov narave, zelenja in našega okolja. Strinjam se z njimi, tudi sama rada pogledam urejeno zelenico, lepe nasade ob blokih in velikokrat sem se že razburjala zaradi nevestnežev, ki parkirajo na travi ali si ubirajo bližnjice preko zelenic. Toda če nekdo v tej skrbi za lepo okolje pretirava, potem je pa tudi treba nekaj storiti!

Hčerka hodi v osnovno šolo Valentina Vodnika ob Vodnikovi cesti in ob slabem vremenu včasih pridem ponjo z avtomobilom. Tudi zadnjič sem za trenutek parkirala na asfaltu pri tripleks garažah in ker je bilo tam že precej avtomobilov, je eno kolo za pet centimetrov seglo na travo. Vem, da tega ne bi smela narediti, toda ko sem se vrnila s hčerko, sem bila vseeno malo presenečena, ko sem zagledala ob mojem vozilu neznanca, ki se je sklanjal ob zadnjem kolesu. Ko sem ga vprašala, kaj počne, mi je grobo odvrnil, da mi bo prerezal gume, ker sem parkirala na »njihovi« zelenici. Vse je kazalo, da možakar resno misli in precej truda me je stalo, da sem ga preprosila, naj mi tega ne stori. Groza me je, če pomislim, kaj bi se zgodilo, če bi prišla nekaj trenutkov prepozno, kajti slišala sem, da so nekateri že bili ob nekaj deset tisočakov za nove gume, ker so se »pregrešili«.

Ne vem, v čigavem imenu ta prenapetež reže gume kršilcev prometnih predpisov? Eno je poteptana trava, druga pa je škoda, ki jo s svojimi kaznimi lahko povzroči njegov nož. Verjetno avtomobilisti, kakršna sem jaz, res kdaj ovirajo lastnike garaž, da ne morejo z avtomobili mimo, toda za izvajanje zakona imamo pri nas posebne organe. In, če ne gre drugače, tudi če bi le spustili zračnico, bi bila šola za kršilca presneto poučna. Rezanje gum je pa že čisto nekaj drugega — pa čeprav gre za zaščito zelenice!

Majda Novak

DELOVNA MLADINA

Na dobro obiskanem zboru mladih je bila ustanovljena osnovna organizacija ZSMS Medvode. Mladi v Medvodah so bili v tem letu zelo delavni. Pripravili so raziskave o republiški in zvezni ustavi, o dokumentih VII. kongresa ZKS in X. kongresa ZKJ, o samoupravnih sporazumih za stanovanjsko graditev in štipendiranje. Dobro so bile obiskane filmske predstave na prostem in v mladinskem klubu, zelo radi pa so mladi obiskovali tudi disco klub.

Za prihodnje so sklenili, da bodo okrepili delo mladih v krajevni skupnosti ter sodelovanje z okoliškimi organizacijami mladih. Povečali bodo skrb za idejnopolitično vzgojo ter smeješe vključevanje v krajevno samoupravo. Poskrbeti nameravajo tudi za bolj organizirano preživljanje prostega časa ter so v ta namen osnovali več komisij.

HUDA KAZEN

Jože in Janez sta bila dobra prijatelja. Skupaj sta hodila v gostilno in skupaj sta ga pila: Jože dva deci črnega, Janez dva deci belega. Pa je usoda hotela, da so Janeza pokopali in je lepega dne prišel Jože sam v gostilno.

»Dva deci črnega in dva deci belega,« zakliče oštrju.

»?«

»No ja, Janezu sem na smrtni postelji obljubil, da bom odslej še zanj zvrnil dva deci,« je pojasnil začudenemu gostilničarju.

In je tako redno naročal dve »porciji« vina, vse do tistega dne, ko je stopil v gostilno in žalostno naročil le dva deci belega.

»Ja, kaj se je pa zgodilo, Jože?« ga je brž pobral oštir.

»Eh kaj, zdravnik mi je prepovedal piti. Sedaj lahko pijem le še Janezova dva deci...«

Niso vsi nevestni

V zadnji številki smo objavili poziv, naj nam bralci sporoče morebitne nepravilnosti v zvezi z raznašanjem Javne tribune. Doslej smo dobili dve pismi — eno iz Smlednika in eno iz Valburge.

»V letošnjem letu smo Tribuno prejeli menda trikrat, radi pa bi, da bi raznašalec vestneje opravljal svoje delo. Tribuno naj raznese po vseh hišah, ne pa, da časopis pušča le okrog gostilne,« pravi v pismu bralka iz Smlednika.

Verjetno bo kdo rekel, da takšen način urejanja problemov distribucije preko pism bralcev ni na mestu, toda kontrola raznašanja je zaradi specifičnih pogojev zelo težka (časopis prejema vsi občani brezplačno) in nam lahko pomagata le vi, spoštovani bralci. Tribuno vsak mesec (v zadnjih dneh meseca ali v prvih dneh meseca) dostavimo raznašalcem, s katerimi smo sklenili pogodbo in zanesemo se lahko le na njihovo besedo, da so časopis res raznesli po vseh hišah — pravo sliko nam pa lahko prikažejo le pisma, kakršna omenjamo na začetku zgornjega sestavka.

Nenehno rastoči stroški tiskanja in raznašanja so prav gotovo razlog, zaradi katerega se Tribuna iz meseca v mesec draži. Prav zaradi tega moramo poskrbeti, da bo takšna oblika (dragega) obveščanja resnično učinkovita in da bo naše glasilo res prišlo do tistih, ki jim je namenjeno. Ne smemo mimo dejstva, da se vsa prizadevanja uredništva in naših številnih sodelavcev nemalokrat končajo pri nevestnem raznašalcu, ki pušča svežnje Tribune v jarku ali v kleti. Ne nazadnje pa — noben raznašalec se še ni oglasil v uredništvu ter nas opozoril, da smo mu prezgodaj nakazali honorar za raznašanje, ker da svojega dela še ni (dobro) opravil...

Da pa ne bomo ostali le pri tarnanju in kritikah, naj se še malo pohvalimo. Na območju krajevne skupnosti Zgornja Siška imamo tako imenitnega raznašalca, da lahko občani Javno tribuno prebirajo že drugi ali tretji dan po izidu, pa čeprav ima tovariš Mramor »na vesti« več kot 6.500 izvodov!

Tudi trgovci se veselijo praznikov.